

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 12.06.2013
Sayı: 942

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde büyük şehirlerimizde dilencililiği meslek edinen, özellikle çocukları kullanarak gelir elde etmeye çalışan şahıs sayısında büyük artışlar gözlenmekte, konu zaman zaman basına yansımaktadır. İnsanların acıma hislerini ve dini duygularını istismar ederek ve çoğunlukla Yasalarda tanımlanan cezalardan kurtulmak için sanki kağıt mendil, kalem, çiçek vb. ürün satıyormuş gibi davranılarak yapılan bu faaliyetler vatandaşları huzursuz ve tedirgin etmektedir. Israrlı tutumları karşısında vatandaş bazen korkuyla bir miktar para vererek kurtulmaktadır. Sektör haline gelen bu faaliyetlerle mücadele edecek birimler arasında koordinasyon olmadığı gibi, yapılan şikayetlerde sorumluluk birbirlerine yüklenmektedir (Büyükşehir Belediyesi İlçe Belediyelerine, onlar da Emniyet güçlerine sorumluluğu atmaktadır.). Dolayısıyla bu koordinasyonsuzluk ve dilencilik faaliyetinin "Kabahatler Kanunu" kapsamında küçük bir yaptırımla cezalandırılması, çocukları dilendirenlerin yakalanıp Türk Ceza Kanununun 229. maddesine göre cezalandırılmasındaki yetersizlik, suç oranında her geçen gün artışa sebep olmakta, hatta basına yansıyan haberlerden İstanbul İlimizde Suriye uyruklu çocuk dilencilere dahi rastlanıldığı haberlerine rastlanılmaktadır.

Büyük şehirlerde bazı cadde, park, metro istasyon girişleri, sokakları vb. yerleri mesken edinen ve vatandaşları huzursuz eden dilenci sayısındaki artış ile özellikle çocuk ve engelli vatandaşlarımızı istismar ederek dilendiren aile ve çetelerle mücadelede alınacak tedbirleri belirleyip önerilerde bulunmak amacıyla Anayasa'nın 98'inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca "Meclis Araştırması" açılmasını arz ve talep ederiz. 31/05/2013

Serhat Temel
İSTANBUL

Hüseyin Güneş
Kocaeli MY.

Dr. Celal DİNÇER
İstanbul Milletvekili

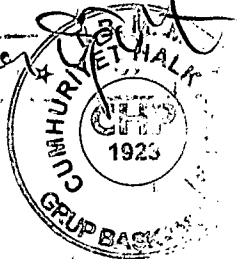
Haydar Akar
Kocaeli

İhsan Özkes
İstanbul MY

M. Serhat Temel
Kocaeli MY

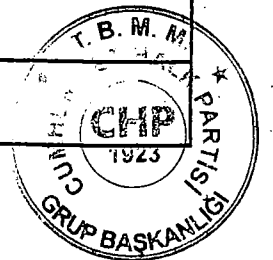
Ali Rıza Özkan
Marmara

Hüseyin Güneş
Kocaeli MY
İSTANBUL
M. SERDAR SOYDAN
Gonakale

242. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Emre Köprülü	Tekirdağ	
Mehmet Hilal Kaplan	Kocaeli	
Hakan ÖREN	Manisa	
Gürkut ALP	Antalya	
Engin ALTAY	Sinop	
Dursun Kaplan	Suşi	
Musa Gani	Azize	
Süleyman Çelebi	İST	
FAİK TUNAY	İSTANBUL	
Harun Karatopra	Zalikeşis	
Mehmet İdoan	Gazirkeş	
Haluk Eydoğan	İstanbul	

GEREKÇE

Kentlerin güvenliğini tehdit eden unsurlar giderek artmaktadır. Bu konuda en dikkat çekici unsurların başında da dilenci mafyaları gelmektedir. Bu örgütler özellikle engellileri ve çocukları kendilerine hedef seçmekte ve öncelikle bu kişilerin özgürlüklerine yönelik tehdit oluşturarak faaliyet göstermektedirler.

Vatandaşlarımız tarafından acıma, sevap kazanma vs. düşüncelerle özellikle çocuk dilencilere para verilmesi, onların sokaklarda yaşamasına ve çalışmasına neden olacak ve böylelikle de istismar edilmeye devam edileceklerdir.

Türkiye bireysel anlamdaki dilenciliği bir kabahat olarak kabul etmiştir. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu dilencilerin gelirlerine el konulacağını hüküm altına almıştır. Bu kapsamda kent güvenliğini ve kentin huzurunu sağlamakla görevli belediye zabıtalı dilencilikle mücadelenin asli unsurudur.

Dilencilik örgütlü bir suç boyutuna geldiğinde ise 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu devreye girmektedir. TCK'da çocukları, beden veya ruh bakımından kendini idare edemeyecek durumda bulunan kimseleri dilencilikte araç olarak kullanan kişilerin hapis cezasına çarptırılacağı hükme bağlanmıştır. Bu suçun örgüt faaliyeti çerçevesinde işlenmiş olması halinde cezanın artması örgütlü dilenciliği önleme amacı taşımaktadır.

Dilencilik eğer örgütlü bir faaliyet olarak zorla dilendirmeyi de içine alarak yapılıyorsa kent güvenliğini sağlamada belediye zabıtası yanında emniyet güçleri de devreye girmektedir.

Dilencilik karşı cezai tedbirlerin alınmasında, uygulanmasında anlık başarılar elde edilse de kalıcı olmamakta başta çocuklar olmak üzere mağdurların topluma yeniden kazandırılmasıyla ilgili politikalar üretilmedikçe sorun gittikçe derinleşmektedir.

En önemlisi de ebeveynlerin çocuklarını dilendirmesi ve onların masumiyetleri üzerinden gelir elde etme çabasıdır. Türk Ceza Kanununun 229. Maddesinde tanımlanan suçun unsurundan kaçınmak için çocuk veya özürünün eline birkaç mendil, kalem, çiçek vb. ürünler verilerek sanki satış yapıyorlar, dilendirilmiyorlar izlenimi sağlanmakta, kolluk kuvvetlerine bu şekilde ifade vermektedirler.

Ülkemizde dilencilik yoksulluk temelinden ayrılıp profesyonelleşerek, insan kaçakçılığı, zorla dilendirme ve masumiyeti kullanma boyutlarına kadar uzanan geniş bir yelpazede gerçekleşmeye başlamıştır. Bu süreçte kent güvenliğini tehdit etmesi nedeniyle art niyetle gerçekleşen dilencilik örgütlü bir suç olarak görülerek mücadele edilmesi gerekmektedir. Kamu vicdanını rahatsız eden dilencilikle mücadelede yol haritasını ve sosyal politikaları belirleme gerekliliği araştırma isteğimizin gerekçesini oluşturmaktadır.

